

ja munkade poolse hoidis. Nende poolt oli Heermeistri juures rasket kaebust tõstetud, ja kuida tema süda ehl ka Ewangeli kiriku poolse hoidis, siiski oli tema lohus iga seltskonna ja asutuse erawarandust kaitseda.

Tallinna Raekohus sai sellepäraselt Heermeistri käest ühe, 25. Leikusekuu päeval üles pandud kirja, milles püritud oli, et kirikuriistad floostrele tagasi antud saalsiivid, et floostre kirif ka edaspidi tütitamata Katholiigi usutunnistajate tarvituseks jääks, ja et Ewangeli usutunnistuse õpetajad ennast seal mitte justluse tegijaks ei topiks. Üks sõna Plettenbergi kirjas oli iseäranis pahandanud. Seal oli munkade väljasaatmise kohta ütesdud: „Ka olla Teielased ja ärakarganud munikuid neid peksnud ja lõönud.“ Seda „ärakarganud munika“ arvasiivad Tallinna kodanikud oma auustatud õpetaja, Johann Lange kohta tähenendada vōima, kes niisamati nagu Luther ise, floostrest välja astunud oli ja kelle peale sellepäraselt hakanudes ka mõned tõsisemad inched viltu waatasiivid.

See sõna ärritas viha ja selle peale vastas linna rahwas sellega, et Dominiki munkade floostre kiriku, Olai kiriku ja Raekohtu kiriku ehl Pühawaimu kiriku tornas ja kõik pildid ja pühakujud maha tiekus ja ära lõhkus. Ka Rigu

kiriku poolse tornas lõhkujate hulg, aga seal saiwad nemad ühe mõistliku kodaniku läbi soigutatud.

See oli Mihklikuu 13. või 14. päeval 1524. Tormi alustajad vōisiivid issa full ille- ehl liigwaimustatud auusad kodanikud olla, aga kuida see seesuguste kärade juures issa on, nende lannul käisiivid halwa rohwa salgud, kes lära lära enese pärast armastawad ja kes segase juhtumise abil head saafi otsiivid. Mõned kirikuriistad ja kallimad asjad vōisiivid selle tuisu sees vargate lätte langenud olla.

Tallinna Raekohus näitas selle tahetsetava tuisu juures niisama tasast ja mõistlikku, kui kindlat meest. Teisel või folmandemal päeval ilmuviivid järgmised kuulutused:

„Aastal 1524 Neljapäeval pärast Risti üles töötamist (Mihklikuu 15. p.) on Üks Anuindel Raekohus lõigile ja igauühese, mis seisust ja sorgust nemad oleksiivid, waimulikud või ilmaslikud, Saltsed või Umbjaksaled *), noored ehl manad, töösel mõttel läskida lassnud, et igauks nendest, kes viimasel Kesknaadal ebauulikude pil tide ja altarite hävitamise juures Pühawaimu kirikus, St. Olafi kirikus ja Munkade kirikus midagi

*) „Umbjaksaled“ saiwad sel osal ja veel laua pärast seba kõik need nimetatud, kes mitte Salja lannust ei olnud, iseäranis aga Eestlased ja Pätsled.